

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Antibiotika og vækstfremmende stoffer (herefter under almindelige bemærkninger benævnt vækstfremmere) anvendes som tilsætningsstoffer til foder med henblik på øget tilvækst og produktion. Der er ikke fuldstændig klarhed over virkningsmåden, men det formodes, at den øgede tilvækst skyldes påvirkning af tarmfloraen på en sådan måde, at der bliver flere næringsstoffer til rådighed for værten og færre til bakteriefloraen i tarmen. I Danmark anvendes årligt godt 100 tons vækstfremmere som tilsætningsstoffer til foder, heraf anvendes omkring 80 pct. ved produktion af smågrise og slagtesvin. Fortjenesten ved at anvende disse stoffer påvirkes af faktorer som dyrenes fravænningsalder, fodersammensætning, pladsforhold og staldhygiejne. En mere miljørigtig fodersammensætning med et lavere kvælstofindhold samt ændrede staldsystemer, som f.eks. holdrift i sektionerede staldsystemer, vil således reducere fortjenesten ved at anvende vækstfremmere.

Efter regeringens opfattelse bør husdyrproduktionen foregå på en sådan måde, at dyrenes velfærd ikke sættes over styr. Som led i at fremme en bæredygtig produktion, baseret på godt landmandsskab og øget dyrevelfærd, foreslår regeringen derfor at reducere forbruget af de pågældende stoffer gennem en afgift. Afgiften foreslås differentieret i forhold til de tilladte maksimale indhold af tilsætningsstofferne i fuldfoderet til smågrise, således at omkostningen ved at anvende vækstfremmere til smågrise øges med ca. 2,5 kr. pr. smågris. Derved forventes en jævn reduktion i anvendelsen af de nævnte tilsætningsstoffer og en øget tilskyndelse til produktion af slagtesvin under forhold, der øger dyrenes sundhedstilstand.

Godkendelsen af tilsætningsstoffer til foderstoffer er harmoniseret i Fællesskabet, jf. Rådets direktiv 70/524/EØF med senere ændringer. Direktivet er implementeret ved bekendtgørelse om tilsætningsstoffer til foderstoffer, jf. bekendtgørelse nr. 863 af 20. november 1997.

Provenumæssige konsekvenser

Under forudsætning af uændret forbrug vil forsla-

get medføre en årlig provenugevinst på ca. 125 mill. kr. Heraf vil 80 pct. være fra svineproduktionen og 20 pct. fra andre dyrearter.

Forslaget vil for mange besætninger gøre det interessant at anvende vækstfremmere ved slagtesvineproduktion og reducere forbruget generelt ved smågriseproduktion. For så vidt angår svineproduktion skønnes det, at ca. 60 pct. af forbruget af vækstfremmere har fundet sted ved slagtesvineproduktion (opdræt fra 30 kg til slagtning), mens ca. 40 pct. finder sted ved produktion af smågrise.

Afgiften kan med stor usikkerhed forventes at reducere forbruget ned til ca. 1/3 af det nuværende forbrug. Forbrugsfaldet kan vise sig mindre på kortere sigt. Man kan modsat ikke afvise, at forbrugsfaldet vil blive større på længere sigt som følge af, at landbruget i større grad følger henstillinger om, at reducere eller fjerne vækstfremmere for at imødekomme forbrugerønsker. Helårsprovenugevinsten skønnes på denne baggrund med betydelig usikkerhed forsigtigt til godt 30 mill. kr. vedrørende svin. Ved halvering af forbruget til andre dyrearter vil provenuet heraf udgøre godt 10 mill. kr. årligt. Den samlede provenugevinst kan således forsigtigt skønnes at blive på 45 mill. kr.

Ved ikrafttrædelse 1. september 1998 vil provenuvirkningen i 1998 blive på ca. 20 mill. kr., idet normallageret hos forhandlere og landmænd skønnes at svare til omkring 1 måneds forbrug.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

De store mængder vækstfremmere anvendes som nævnt ovenfor ved svineopdræt. Til slagtesvin (svin af vægt over 30 kg) anvendes indtil slagtetidspunktet typisk 4 g pr. svin afhængigt af det tilladte største indhold i og indtagelsen af fuldfoderet. Meromkostningen til foder uden afgift ved anvendelse af vækstfremmere i foder er ca. 3 kr. pr. svin i opdrætsperioden.

Den økonomiske gevinst for den enkelte landmand ved anvendelse af vækstfremmere til slagtesvin er brutto ca. 4-5 kr. før udgifter til vækstfremmere. Der er dog meget stor variation mellem landmændene især på grund af forskelle i de staldsystemer, der anvendes.